

ÚVODNÍK

Nemôže byť stále zle

Presne v deň, keď vychádza toto číslo Malackého hlasu (streda 31. marca), sa končí jedna z etáp veľkého projektu Sčítanie obyvateľov, domov a bytov, pre lepšiu zrozumiteľnosť nazývaná samosčítanie. Počas uplynulých šiestich týždňov sa mali obyvatelia sčítat sami vypísaním elektronického formulára cez svoj počítač, tablet alebo mobil. Tesne pred odovzdaním týchto novín do tlačiarne bolo sčítaných 16 353 Maláčanov, čo predstavuje 83,31 % oficiálne evidovaných obyvateľov mesta. Veľmi slušné čísla. Ďakujeme vám všetkým, ktorí si našli pár minút na sčítanie. Aj vďaka vám dostanú Malacky financie od štátu vo forme podielových daní, ktoré mesto následne investuje v prospech obyvateľov.

V krátkom čase by sa malo spustiť tzv. asistované sčítanie. Je určené pre všetkých, ktorí sa ešte nesčítali, lebo nemajú technické možnosti, prípadne im chýbajú zručnosti. V realite to bude znamenať, že obyvateľ príde buď na kontaktné miesto, ktoré určí samospráva, alebo požiadajú o návštevu asistenta sčítania u seba doma. Veríme, že v tejto ďalšej fáze sa čo najviac priblížime k sto percentám.

K dobrým číslam zo sčítania pridávame ďalšie pozitíva: ulica Jozefa Kubinu je už zrekonštruovaná, začína sa výstavba cyklotrasy Pezinská – priemyselný park, blíží sa otvorenie detských jasí, konečne k nám prišla jar a všetko okolo nás začína rozkvítať. Okrem toho mierne klesá počet infikovaných a pribúdajú zaočkovaní. Po Veľkej noci by sa mohli postupne vrátiť do lavíc aj žiaci II. stupňa základných škôl či stredoškôláci a snád' sa konečne otvoria aj reštaurácie, služby či kultúrne inštitúcie. Zdá sa, že aký-taký normál sa už konečne blíži. Ved' nemôže byť stále zle.

Milí čitatelia, za celú redakciu mestských médií vám úprimne želim pokojné dni vrátane Veľkej noci a do sviatočných i všedných dní predovšetkým pevné zdravie.

L. Pilzová

Seniorov tvorivosť neopúšťa, chýbajú im však osobné stretnutia

Pandémia koronavírusu je tu s nami už vyše roka a mnohým z nás skomplikovala pracovný aj osobný život. Nelahké časy zažívajú i seniori. Viacerí už niekoľko mesiacov nevideli svojich príbuzných. Aké mali Vianoce? Kedy naposledy počuli živú hudbu? Pozreli sme sa na to, aký bol predošlý rok pre klientov a zamestnancov Mestského centra sociálnych služieb (MsCSS) v Malackách a aké ciele má centrum do budúcnosti.

Komunikovať čo najviac osobne a otvorenosť po každej stránke – to bola pôvodná stratégia MsCSS. Na začiatku koronakrízy bolo vedenie nútené zmeniť ju. „Museli sme sa naučiť fungovať v online priestore. Manažovanie všetkých služieb zostalo na telefonickom a e-mailovom kontakte," povedala riaditeľka MsCSS Melánia

Dujsíková. Nelahká profesia opatrovateľky sa stala ešte náročnejšou. „Medzi opatrovateľku a klienta vstúpilo rúško, rukavice, často ochranný overal, štít a nekonečná dezinfekcia."

Návštevy len virtuálne

Koronavírus takmer celý rok znemožňoval návštevy v zariadení opatrovateľskej služby (ZOS). Centrum preto vlni v apríli prišlo s nápadom zaviesť Skype (komunikačný program na uskutočňovanie hovorov alebo videohovorov cez internet). Napriek tomu, že práca s počítačom je pre seniorov náročná, viacerí neváhali prekonať všetky prekážky, aby naďalej zostali v kontakte s príbuznými. „Polovica klientov možnosť skypovať privítala okamžite, ďalší sa osmellili postupne. Samozrejme, bola potrebná vysoká miera pomoci zo strany personálu, ale stojí to za to," prezradila pre Malacký hlas riaditeľka MsCSS. Osobným stretnutiam v ZOS, hoci s obmedzeniami, prišlo najmä leto. Umožnilo to čiastočné a dočasné uvoľnenie protipandemických opatrení.

rovateľskej služby (ZOS). Centrum preto vlni v apríli prišlo s nápadom zaviesť Skype (komunikačný program na uskutočňovanie hovorov alebo videohovorov cez internet). Napriek tomu, že práca s počítačom je pre seniorov náročná, viacerí neváhali prekonať všetky prekážky, aby naďalej zostali v kontakte s príbuznými. „Polovica klientov možnosť skypovať privítala okamžite, ďalší sa osmellili postupne. Samozrejme, bola potrebná vysoká miera pomoci zo strany personálu, ale stojí to za to," prezradila pre Malacký hlas riaditeľka MsCSS. Osobným stretnutiam v ZOS, hoci s obmedzeniami, prišlo najmä leto. Umožnilo to čiastočné a dočasné uvoľnenie protipandemických opatrení.

strohou, úsmev už rok zostáva skrytý," povedala riaditeľka centra.

Počas normálneho roka je pre seniorov z MsCSS pripravený rôznorodý kultúrny program, väčšinou hudobný alebo tanečný. „V roku 2020 si hudobné vystúpenie užili len trikrát. V marci pri oslave Medzinárodného dňa žien spolu s občerstvením a všetkým, čo k tomu patrí, to bolo naposledy, čo boli voľní. Na druhý deň sa za-

Pokračovanie na strane 3

Zastupiteľstvo opäť rokovalo online

str. 2

Začínajú sa zápisy prvákov do ZŠ

str. 3

Blíži sa zber objemného odpadu

str. 4

Láska k Záhoriu v literatúre

str. 6

Ako vyzerá telocvik počas pandémie

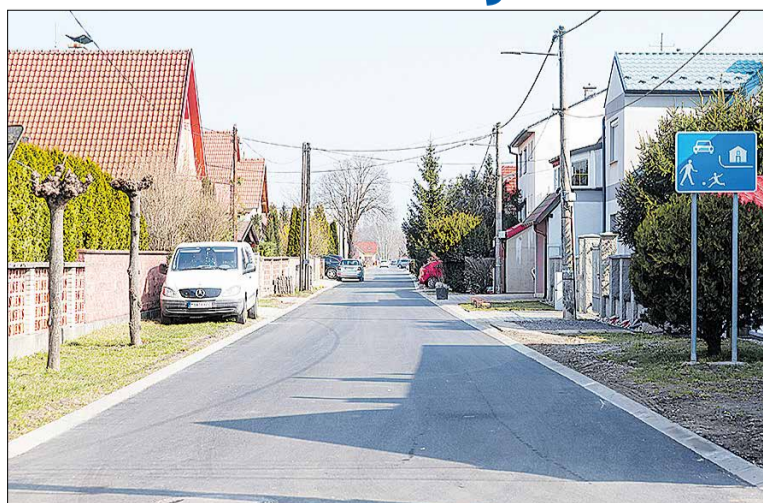
str. 8

Rekonštrukcia Jozefa Kubinu je hotová

Ulica Jozefa Kubinu je kompletne zrekonštruovaná. Má novú kanalizáciu, vodovod a nový povrch. Obyvatelia lokality majú namiesto rozbitej cesty plnej jam novú, kvalitnú a plne prejazdnú komunikáciu.

Jozefa Kubinu bola ako zakliata. Dlhé roky sa čakalo na jej obnovu, a keď sa konečne podarilo vyčleniť peniaze, bol problém s termínmi stavebných prác a nastali aj nepríjemnosti s niektorými obyvateľmi. „Moji kolegovia boli pri tejto stavbe

Pokračovanie na strane 2

Antigénové testovanie v kasárňach sa skončilo

Počas veľkonočných sviatkov (2.–5. apríla) bude v prevádzke odberové miesto v kaštieli a počas veľkonočného víkend (3.–4. apríla) budú otvorené aj **tri odberové miesta** zriadené mestom: **v telocvični ZŠ Dr. J. Dére- ra** (vchod z parku od Námestia SNP), **v telocvični ZŠ Záhorácka** (vchod z bočného parkoviska) a **v bývalej budove Mestského úradu na Radlinského** (vchod z bočnej strany od Zámockej ulice).

Na testovanie je potrebné mať termín. Verejnosť sa môže registrovať na konkrétny deň a čas prostrední-

ctvom objednávkových formulárov cez www.testovanie.malacky.sk.

Kaštieľ testuje denne od pondelka do nedele. Rezerváciu je potrebné urobiť cez www.korona.gov.sk, odberové miesto má názov AG LASER THERAPY Malacky, Zámocká 18.

Kasárne na sídlisku Juh testovali iba do 31. marca. Odberové miesto, zriadené ministerstvom obrany, už v činnosti nepokračuje.

Aktuálne informácie a prípadné zmeny nájdete na www.malacky.sk a na facebooku mesta.

-red-

Školy majú moderné merače teploty

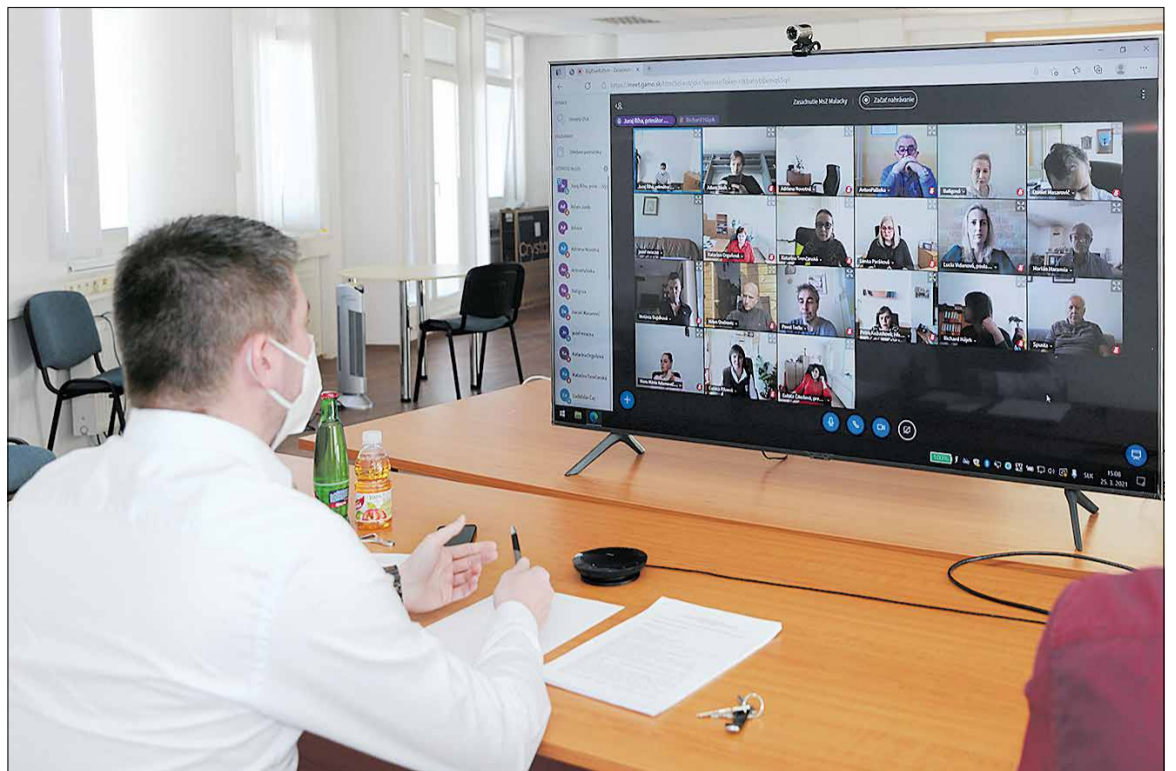
V troch malackých základných školách (ZŠ Dr. J. Dére- ra, ZŠ Štúrova, ZŠ Záhorácka) a troch pracoviskách materskej školy majú novinku – skenery tváre. Zariadenie dokáže rozpoznať tvár na meranie teploty čela a kontrolovať, či má človek nasadené rúško alebo respirátor. Ide o veľmi dôležitú pomôcku v súčasnom období, keď sú školy a škôlky otvorené za prísnych protiepidemických a hygienických podmienok. „Teplota je bezdotykovy meraná v reálnom čase do 300 milisekúnd. Terminál Facescan KV7FT1 tiež obsahuje alarm zvýšenej

teploty,“ informoval projektový manažér Mestského úradu Malacky Juraj Mok. Na zakúpenie šiestich skenerov získalo mesto štátnu dotáciu vo výške 10-tisíc €.

Realizované s finančnou podporou Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky – program Podpora regionálneho rozvoja.

-lp-/otano-

Mestské zastupiteľstvo opäť rokovalo online

Marcové rokovanie mestského zastupiteľstva sa opäť konalo prostredníctvom videokonferencie. Poslanci mali okrem iného na programe správy zo štyroch kontrol, návrhy troch všeobecne záväzných nariadení či prevody a prenájmy. Materiály, uznesenia a záznam z rokovania sú zverejnené na stránke www.malacky.sk, časť MESTO – MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO.

V súvislosti s pripravovaným otvorením detských jasí poslanci upravili výšku mesačného poplatku. Pre dieťa do 3 rokov je úhrada 280 € mesačne a pre dieťa nad 3 roky, ktoré stále chodí do jasí, bude úhrada 25 € mesačne. Keďže aj v materskej škole je mesačný poplatok 25 €, znamená to, že rodičia detí vo veku nad 3 roky budú platiť rovnako – bez ohľadu na to, či dieťa chodí do jasí alebo do škôlky.

Zastupiteľstvo schválilo zrušenie Nadácie Pro Malacky. Návrh na zrušenie bol odôvodnený neplnením jej účelu a nedostatkom finančných zdrojov. Ďalším dôvodom je to, že mesto má dostatočne dobre nastavený vlastný dotačný systém na pod-

poru organizácií pôsobiach v kultúre, športe, sociálnej oblasti či iných oblastiach spoločenského života. Nadácia v roku 2017 podporila malackú umelkyňu pani Libušu Čtverákovú, v roku 2018 podporila revitalizáciu verejných priestranstiev pri bytových domoch a v roku 2019 poskytnúť dotáciu na obnovu atletickej dráhy v areáli ZŠ Záhorácka. Každoročné príjmy nadácie – napríklad 2 % z dane z príjmov – sú nižšie než povinné výdavky (bankové poplatky za vedenie účtu, spracovanie účtovnej závierky a výročnej správy, účtovný audit) a nie je ani predpoklad financovania nadácie z externých zdrojov. Najdlhšiu diskusiu vyvolal mate-

riál **Návrh na schválenie žiadosti o finančný príspevok na výstavbu atletického štadióna v Zámockom parku z Fondu na podporu športu.** Poslanci napokon súhlasili s tým, aby k už pridelenej dotácii zo Slovenského atletického zväzu požiadalo mesto o ďalší finančný príspevok z iného externého zdroja, konkrétne z Fondu na podporu športu.

-lp-/otano-

Sviatky posunú vývoz odpadov

pôvodne	nový termín
piatok 2. apríl	sobota 3. apríl
pondelok 5. apríl	utorok 6. apríl
utorok 6. apríl	streda 7. apríl
streda 7. apríl	štvrtok 8. apríl
štvrtok 8. apríl	piatok 9. apríl
piatok 9. apríl	sobota 10. apríl

TEKOS

Rekonštrukcia ulice Jozefa Kubinu je hotová

Dokončenie zo strany 1

vystavení veľkému tlaku a vôbec sa nečudujem, že rekonštrukcie ulíc sú u nich najmenej obľúbené. Stačí totiž jeden nespokojný vlastník, ktorý na rozdiel od iných sto spokojných dokáže skomplikovať až zastaviť živé dielo,“ uviedol primátor Juraj Ríha.

Jednou z nepríjemností bol problém s obrubníkmi. Zhotoviteľ prác ich síce osadil, avšak ako ústretové gesto voči obyvateľom neuzavrel celú cestu, kým by obrubníky zatužili. Niektorí bezohľadní vodiči čerstvo osadené obrubníky zničili. Vysvetľuje primátor: „Situácia sa týkala časti od Kukučínovej ulice. Dodávateľ doviezol čerstvo odliate obrubníky priamo z výroby. Mal síce nárok cestu uzavrieť, avšak kvôli obyvateľom to neurobil. Tí po nich jazdili a poškodili ich.“ Poškodené časti obrubníkov boli vymenené a na celé dielo sa vzťahuje zákonná záruka.

Jozefa Kubinu predtým.

Obyvatelia tiež požadujú chodník, ktorý zatiaľ komunikácia nemá. „Veľmi radi by sme vyhovelí žiadostiam o nový chodník. Majetkové

vzťahy nám to nateraz nedovoliili, budeme sa preto pokúšať dohodnúť s vlastníkmi o vyčlenení pásu pozemku na jeho výstavbu,“ dodal J. Ríha.

Jozefa Kubinu teraz.

Na začiatku ulice je dopravná značka Obytná zóna. Tá povoľuje vodičom maximálnu rýchlosť 20 km/h. Veríme, že obyvatelia sa z novej

ulice tešia. Mesto im ešte raz ďakuje za trpezlivosť a pochopenie.

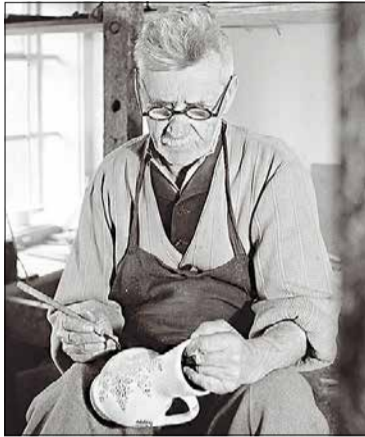
-lp-/otano-

ULICE MESTA [4]

Ferdiša Kostku

Ferdiš Kostka bol významný slovenský keramikár, rodák zo Stupavy. Jeho otec mal habánskych predkov z rodiny Putzovcov, ktorí pochádzali z Malaciek. Ferdiš sa už od útleho detstva zdržiaval v keramikárskej dielni a po skončení základnej školy sa remeslu začal venovať naplno.

Najskôr robil tradičnú keramikú, neskôr pridal aj plastiky a sošky. Dielňa, v ktorej pracoval spolu so svojim bratom Jánom, bola známa po celom regióne, ba dokonca pre bohatý rakúsky trh vyrábala svadobné taniere, džbány a majoliky. Do začiatku I. svetovej vojny bola už keramikárska

Majster Ferdiš Kostka pri práci.

Zdroj: archív TASR

Ulica Ferdiša Kostku.

dielňa bratov Kostkovcov v Stupave svetoznáma. Vojna však zasiahla aj Ferdiša. Počas bojov na ruskom fronte za Uralom ho zajali a domov sa vrátil až v roku 1918, keď ho repatriovali v rámci výmeny vojnových zajatcov. Po vojne sa musel popasovať s dvoma problémami – zničenou dielňou a nárastom konkurencie v podobe priemyselnej výroby keramiky vo väčších fabrikách. Bez pomoci slávneho architekta a priateľa Dušana Jurkoviča a štátnej pomoci novej republiky by jeho dielňa zrejme zanikla. Venoval sa zobrazovaniu ľudových motívov – práci a zábave bežného vidieckeho ľudu v soškách a plastikách. Za toto dielo získal diplom na Svetovej výstave v Paríži.

Koncom II. svetovej vojny mu letecká bomba zničila dielňu a pec. Tú sa mu nepodarilo obnoviť do pôvodného stavu, a tak si zaopatril novú, elektrickú. Na modernú technológiu si rýchlo zvykol a produkoval kvalitnú keramikú až do svojej smrti. Zomrel ako 72-ročný v roku 1951 v Bratislave.

Ferdiš Kostka získal v roku 1946 titul národný umelec ako vôbec prvý občan Československa. V jeho dome v Stupave bolo zriadené múzeum. Pochovaný je v rodnom meste. Ulicu Ferdiša Kostku nájdete okrem Stupavy a Malaciek aj v Bratislave.

Gen. M. R. Štefánika

Na Slovensku asi neexistuje nikto, kto by nepoznal Milana Rastislava

dateľ Štefan Fajnor, ktorý zhudobnil báseň Kto za pravdu horí.

Rodnú obec opustil už ako 9-ročný, keď sa musel ísť učiť po maďarsky do Šamorína. Neskôr študoval v Bratislave, v Šoproni a Sarvaši. Na Karlovej univerzite v Prahe dosiahol titul z astronómie a fyziky. Jeden semester strávil v Zürichu – tam získal okrem vzdelania aj mnoho dôležitých kontaktov, ktoré neskôr využil v diplomacii a politike. Po promóciách v Prahe pracoval vo hviezdárni Meudon v metropolitnej oblasti Paríža. Ako astronóm napísal niekoľko odborných štúdií vo francúzštine, pracoval aj vo hviezdárňach na Mont Blancu (ktorý zdolal ako prvý Slovák) či v ruskom Petrohrade. Vďaka vedeckej činnosti precestoval mnohé krajiny: pozoroval Halleyho kométu na Tahiti, v Ekvádore a na Galapágoch pomáhal Francúzsku s budovaním siete meteorologických staníc.

Počas I. svetovej vojny bol v službách Francúzska, naučil sa pilotovať lietadlá a dosiahol hodnosť generála. Ako diplomat sa stretol s ruským cárom Mikulášom II. či pápežom Benediktom XV. Zo svetového konfliktu Štefánik vyčítal možnosť Slovákov a Čechov odtrhnúť sa od monarchie. Spolu s Masarykom a Benešom pracovali na budúcom spoločnom štáte Čechov a Slovákov, ktorý vznikol 28. októbra 1918 vyhlásením nezávislosti od Rakúsko-Uhorska.

Štefánik tragicky zahynul 4. mája 1919 v Ivanke pri Dunaji. Po vojne sa konečne vracal z Talianska do slobodného Československa, avšak lietadlo sa zrútilo tesne pred prístátím.

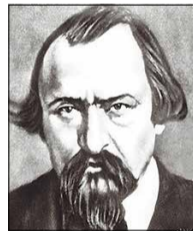
Jeho meno nesie viac ako 120 slovenských ulíc, námestí či nábřeží. Štefánikovo námestie nájdete dokonca aj v Paríži. Pomenovali po ňom aj hviezdáreň a most v Prahe či planétu.

Miestom jeho posledného odpočinku je vrch Bradlo nad rodnými Košariskami. Štefánikova mohyla je vrcholným dielom architekta Dušana Jurkoviča.

Hodžova

Michal Miloslav Hodža.

Zdroj: archív TASR

Ulica nesie meno po slovenskom národnom buditeľovi Michalovi Miloslavovi Hodžovi. Tento jazykovedec, básnik a evanjelický kňaz pochádzal z dediny Rakša pri Turčianskych Tepliciach. Spolu s Ľudovítom Štúrom a Jozefom Hurbanom bojovali za uznanie a samostatnosť slovenského národa.

Štefánikov portrét na bankovke.

Zdroj: Národná banka Slovenska

Ulica gen. M. R. Štefánika.

Študoval v rodnej Rakši a Mošovciach, neskôr na gymnáziách v Banskej Bystrici a Rožňave. Ako evanjelický kňaz pôsobil v Liptovskom Mikuláši. V roku 1844 stál pri založení kultúrno-osvetového spolku Tatrá, ktorý podporoval slovenskú literatúru a šíril osvetu medzi ľud.

nako ako Hodža patril do skupiny štúrovcov, bol jedným z najbližších spolupracovníkov Ľudovíta Štúra.

Rodák z Beckova pôsobil ako farár v Brezovej pod Bradlom a Hlbokom. S Ľudovítom Štúrom sa zoznámil počas štúdií na evanjelickom lýceu v Bratislave. Bol aktívnym členom via-

Hodžova ulica.

V roku 1843 so Štúrom a Hurbanom v Hlbokom pri Senici ustanovili finálnu podobu spisovnej slovenčiny. Spolu tiež vypracovali Žiadosti slovenského národa – politický program Slovákov, ktorý požadoval väčšie práva pre slovenský národ. Na skupinu okolo Štúra vydala uhorská vláda zatykač, Hodža preto ušiel do Prahy. Práve tam sa dohodli na vojenskom postupe a organizácii povstania pomocou dobrovoľníckych vojsk. Zúčastnil sa aj na vojenských výpravách slovenských dobrovoľníkov, hoci nesúhlasil s Hurbanom a Štúrom, ktorí presadzovali vojenské riešenie národnostnej otázky Slovákov.

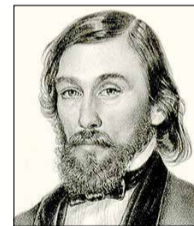
V porevolučnom období pokračoval v buditeľskej práci. Bol zakladajúcim členom Matice slovenskej a v časoch silnejúcej maďarizácie sa dostával do čoraz väčších problémov s maďarskými úradmi. Preto od roku 1867 žil v exile v Českom Těšine, kde 22. marca 1870 zomrel a bol pochovaný. Jeho telesné pozostatky neskôr previezli do Liptovského Mikuláša.

Jeho synovec Milan Hodža patril k najvýraznejším predstaviteľom prvej Československej republiky, v rokoch 1935–1938 bol jej premiérom.

Hurbanova

Jozef Miloslav Hurban, litografia od Anastasia Jovanoviča.

Zdroj: Wikipedia

Jozef Miloslav Hurban bol slovenský evanjelický kňaz, spisovateľ, politik, novinár a národný buditeľ. Rov-

cerých buditeľských spolkov (Spoločnosť česko-slovanská, Vzájomnosť). Najskôr bol stúpencom Jána Kollára a biblickej češtiny, neskôr však spolupracoval s Hodžom a Štúrom na kodifikácii spisovnej slovenčiny zo stredoslovenského nárečia.

V roku 1848 sa stal prvým predsedom Slovenskej národnej rady a zároveň viedol slovenských dobrovoľníkov, ktorí spolu s rakúskymi cisárskymi vojskami bojovali proti Maďarom. Po revolučných meruôsmych rokoch (1848–1949) bol Hurban odstavený od politiky a žil pod prísny policajným dohľadom. Ani vtedy sa nevzdal boja za práva slovenského národa a v roku 1861 pomáhal Štefanovi Markovi Daxnerovi v práci na Memorande národa slovenského, rovnako spoluzakladal Maticu slovenskú. Aj napriek zákazu politicky vystupovať ostro kritizoval národnostné pomery v Uhorsku po Rakúsko-uhorskom vyrovaní, za čo bol v roku 1869 šesť mesiacov vo väzení.

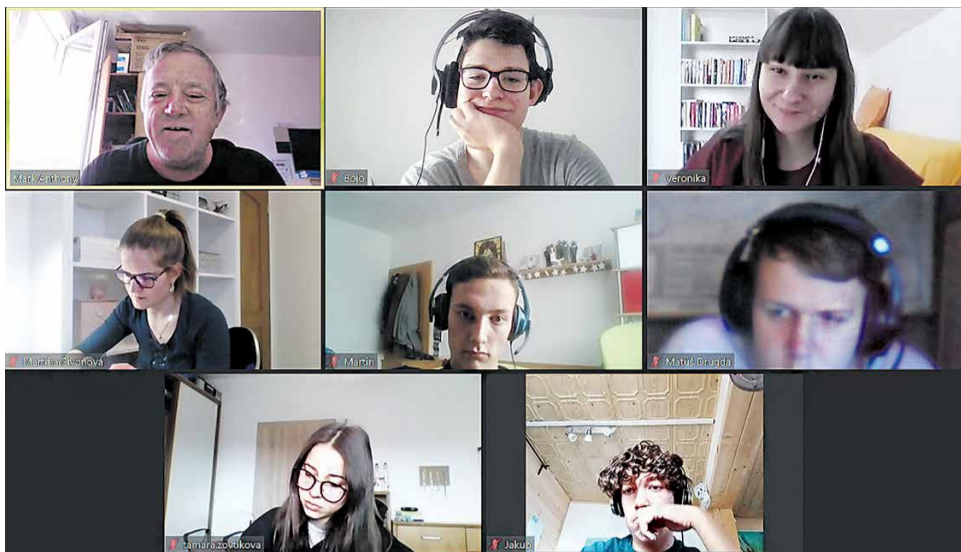
Hurban sa zaslúžil nielen o nárast národného uvedomenia, ale aj o rozvoj slovenskej literatúry, publicistiky a žurnalistiky. Sám ako novinár prispieval a pomáhal vydávať niekoľko periodík (Hronka, Slovenské národné noviny, Pešťbudínske vedomosti). Okrem toho vydával almanach Nitra, ktorý poskytoval priestor slovenským pišúcim autorom.

So svojou manželkou, prvou slovenskou herečkou Annou Jurkovičovou, mal 9 detí. Jedným z nich bol spisovateľ Svetozár Hurban-Vajanský. Po J. M. Hurbanovi je pomenované mesto, planéta a viac ako 60 ulíc na Slovensku vrátane tej v Malackách.

Text a neoznačené foto: M. Binčík

Hurbanova ulica.

Tradične netradične – online jazykový kurz na cirkevnom gymnáziu

Spojená škola sv. Františka Assiského v spolupráci so spoločnosťou TalkTalk organizuje každoročne pre svojich študentov intenzívny jazykový kurz. V klasickej prezenčnej forme vzdelávania sa študenti v priebehu celého týždňa namiesto štandardného rozvrhu venujú výhradne komunikácii v anglickom jazyku priamo so zahraničnými lektormi.

V tomto školskom roku nás dištančné vzdelávanie prinútilo pozmeniť formu jazykového kurzu. Študenti I. a II. ročníka gymnázia sa v priebehu troch týždňov online stretávali so skúsenými a kvalifikovanými lektormi Markom Anthonym z Veľkej Británie a Guyom Cheethamom z USA. Obaja priniesli spôsob vzdelávania odlišný od klasických hodín. Svojím bezprostredným, priateľským spôsobom hneď od prvého stretnutia vytvorili uvoľnené prostredie na získanie novej slovnice, osvojenie správnej gramatiky a výslovnosti. Sami študenti dosvedčujú, ako z nich postupne opadol strach z komunikácie: „Nikdy som nebola veľmi dobrá v angličtine a pred týmto kurzom som mala rešpekt, že nebudem vedieť

komunikovať po anglicky. Myslím, že som nebola sama. No strach zo mňa opadol hneď po prvej hodine.“

Mark a Guy využívali sympatické a inovatívne metódy, zaraďovali rôzne interaktívne aktivity, scénky, hry a bezprostredné rozhovory. Študenti boli rozdelení do malých skupín, ktoré poskytovali väčší priestor na individuálnu komunikáciu. Vybrané typy úloh boli zamerané aj na vnímanie rozdielov medzi americkou a britskou angličtinou.

Podľa slov samotných študentov jazykový kurz pre nich predstavoval nielen spštenie dištančného vyučovania, ale najmä ďalšiu možnosť zdokonalenia sa v anglickej konverzácii. „Počas troch týždňov som sa naučila veľa nových slov a lepšie sa vyjadrovať. Dnes sa mi ľahšie komunikuje. Angličtina ma začala baviť, dokonca som začala lepšie rozumieť aj gramatike.“

Jazykový kurz TalkTalk splnil svoj účel. Študenti mali z neho radosť i úžitok, z čoho sa veľmi tešíme - obzvlášť teraz, keď sme nútení vzdelávať sa bez osobného kontaktu.

Text a foto:

Spojená škola sv. Františka Assiského

Ocenené bádatelky – študentky gymnázia

Gymnázium v Malackách podporuje študentské bádateľské aktivity, objavuje talenty, podnecuje záujem študentov o vedu a techniku a popularizuje vedu nielen medzi študentmi, ale tiež pravidelnými podujatiami pre širokú verejnosť. Vedenie štátneho Gymnázia na Ul.1. mája preto pri príležitosti Medzinárodného dňa žien a dievčat vo vede ocenilo úspešné bádatelky – študentky školy. Riaditeľka gymnázia Elena Krajčírová sa zároveň poďakovala svojim kolegyniam, ktoré dievčatá v ich aktivitách podporujú.

Horný rad zľava: Alexandra Mrkvová, Barbora Bičanová, Veronika Danadová.

Dolný rad zľava: Natália Salčíková, Laura Mozová, Elizabeth Karpukhina Busswood.

Alexandra Mrkvová

Sú eko-friendly výrobky naozaj eko? Túto tému spracovala v rámci stredoškolskej odbornej činnosti. Jej práca získala v krajskom kole 2. miesto v obore Životné prostredie, geografia, geológia. V súťažnej prehliadke enviroprojektov Zelený Anjel, ktorú organizovala Katedra ekochémie a rádioekológie Fakulty prírodných vied Univerzity Sv. Cyrila a Metoda v Trnave, získala mimoriadne ocenenie.

Barbora Bičanová

V rámci svojich aktivít testovala placebo efekt pomocou kofeínu. Svoje skúsenosti spracovala ako súčasť stredoškolskej odbornej činnosti. Jej práca bola ocenená v krajskom kole 2. miestom v obore Pedagogika, sociológia, psychológia. Zúčastnila sa na bádateľskom víkendovom seminári, ktorý organizovala Univerzita Palackého v Olomouci. Je držiteľkou Deutsches Sprachdiplom.

Laura Mozová

V krajskom kole Stredoškolskej odbornej činnosti získala Laura 3. miesto v obore Pedagogika, sociológia, psychológia. Toto umiestnenie jej priniesla práca Myslenie a vnímanie detí trpiacich poruchami autistického spektra. Je držiteľkou ocenenia Ministerstva kultúry, vedy, školstva a vzdelávania Spolkovej republiky Severné Porýnie-Vestfálsko za projekt v súťaži Schülerwettbewerb.

Text a foto: Gymnázium Malacký

Láska k Záhoriu pretavená do literárnej tvorby

Deväta beseda v rámci online podujatia Ave, liber! alebo 12x pátko o knihách patrila Záhoriu. Do knižnice Mestského centra kultúry v Malackách prijal pozvanie spisovateľ z neďalekého Jakubova, Jozef Moravčík Jakubovec (občianskym menom Jozef Moravčík). Projekt pri príležitosti Týždňa slovenských knižníc zorganizovala Asociácia kultúrnych inštitúcií miest a obcí Slovenska v spolupráci s mestskými kultúrnymi centrami (v Malackách, Banskej Bystrici, Hriňovej, Modre, Snine, Detve, Sabinove, Revúcej, Rožňave, Levoči, Hnúšti) a rožňavským Divadlom Actores.

Jozef Moravčík vyrastal v Jakubove, strednú školu vyštudoval v Spišskej Novej Vsi. Časť života strávil v Bratislave a neskôr sa opäť vrátil do Jakubova. Lásku k literatúre získal vďaka rodičom a škole už v detstve. Svoje básničky najprv publikoval v časopisoch pre deti (Slniečko, Ohník, Zornička). Postupom času tieto básne vyšli aj knižne – **Alenka v krajine bodliakov**, **Alenka v krajine oblakov**. Práve knihu **Alenka v krajine bodliakov** považuje autor za „rodinnú knižku“, keďže do nej svoj-

imi ilustráciami prispela jeho dcéra Alenka a dizajn knihy robil jeho syn Andrej. Okrem toho mu vyšli aj dve knihy záhoráckej poézie **Hakáčové husle** a **Hakáčové víno**. „Myslím, že je to taký experiment. Ešte nikto niečo také nevydal – toľko záhoráckych básniček,“ povedal počas besedy J. Moravčík.

„Cítim sa byť správnym Záhorákom,“ prezradil spisovateľ. Záhorie má v obľube predovšetkým pre náš špeciálny jazyk, ale má rád aj Záhorákov a Záhoráčky či okolitú prírodu.

Väčšinu času trávi v záhrade a stara sa aj o domáce zvieratá. Inšpiráciou pri písaní je mu najmä detstvo, jeho deti a vnúčatá. Ako prezradil, kedysi sa musel na písanie sústrediť, v súčasnosti ho už nič nedokáže vyrušiť. Okrem písania sa venuje aj maľovaniu.

Autor je známy predovšetkým prekladom veselohry Jozefa Gregora Tajovského **Ženský zákon** do zá-

horáčtiny. Pôvodne oň požiadal vtedajší režisér Slovenského národného divadla Pavol Haspra brata Jozefa Moravčíka, spisovateľa Štefana Moravčíka. Hru nakoniec prekladali obaja a P. Haspra napokon viac zaujala verzia Jozefa Moravčíka. Následne ju bratia ešte spoločnými silami prepracovali. Na našej prvej divadelnej scéne sa hrala viac ako desať rokov. J. Moravčík do záhoráčtiny

upravil aj iné hry, napríklad Shakespeareovho **Rómea a Júliu** pre Záhorácke divadlo v Senici, ale aj inscenáciu **Rajda Majda** (inšpirovanú románom bratov Mrštíkovicov **Rok na dedine**), ktorá spolu so záhoráckym **Ženským zákonom** patrí do repertoáru malackého Divadla na hambálku.

Besedu s J. Moravčíkom viedla Li-buša Keraková z malackej knižnice. Ich rozprávanie spestrila krátkym monológom zo záhoráckej verzie **Ženského zákona** členka Divadla na hambálku Mária Knotková. Nechýbalo ani čítanie krátkych ukážok z autormovej tvorby (**Hakáčové víno**, **Hakáčové husle**, **Alenka v krajine bodliakov**) v jeho podaní. Spisovateľ dokonca prezradil, že v apríli mu vychádza detská knižná novinka s názvom **Hojdali sa ježibaby**.

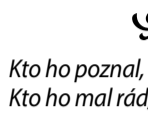
Text: P. Arpášová, foto: MCK

SPOMIENKY

baš nám. Manželka s rodinou.

31. marca sme si pripomenuli 25. výročie úmrtia **Huberta Kaffela** a 12. apríla si pripomenieme jeho nedožité 71. narodeniny. Chýbajú nám. Manželka s rodinou.

23. marca uplynulo 10 rokov, čo nás navyždy opustil milovaný manžel, otec, dedo, brat a švagor **Augustín Škrábák**. S láskou spomínajú manželka, dcéry s rodinami a celá ostatná rodina. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

13. apríla by sa **Ernest Škopek** dožil 90 rokov. Spomína celá rodina Škopková a známi.

To, že sa rana zahojí, je len klamné zdanie. V srdci nám bolesť zostáva.

24. marca uplynulo 33 rokov od chvíle, keď nás vo veku 50 rokov náhle opustil manžel, starý otec, krstný, brat a švagor **František Kleiniedler**. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku. S láskou spomínajú manželka Mária, syn Jozef, Ladislav a Jaroslav s manželkou, šesť vnúčat a ostatná rodina.

Ide sa do lesa! – tretia úloha

Milé deti,
spestrite si čas strávený v lese, parku či na dvore veselou súťažou **IDE SA DO LESA! Tretou úlohou je vytvorenie domčka pre lesného škriatka. Zapojiť sa môžu aj tí, ktorí v predchádzajúcich dvoch kolách ešte nesúťažili.**

Fotografiu svojho výtvaru pošlite na mailovú adresu CVČ do 7. apríla. Najzaujímavejšie domčeky zverejníme na facebooku malackého Cvečka. Tešíme sa na vás!

Centrum voľného času Malacky

IDE SA DO LESA!
3. úloha: **DOMČEK LESNÉHO ŠKRIATKA**

AKO NA TO?
Vytvor v dutine stromu, alebo skaly prýbytok pre lesného škriatka. Môžeš ho ozdobiť kameňkami, listami, či iným prírodným materiálom. Do domčka vlož postavku škriatka /figurku z lega, alebo z papiera/. Ak nenájdeš dutinu, vyrob domček z prírodnín. Fotografie so splnenou úlohou pošli na mailovú adresu cvcmalacky.zborovna@gmail.com do 7. 4. 2021.

OPUSTILI NÁS

Marián Polakovič, Anna Michalovičová, Štefan Blažo, Antónia Spórerová, Erika Danihelová, Dana Šimková, Helena Blažková, Milan Vasaráb, Ján Kozuch, Renáta Feješová, Ján Malík, Simona Rodinová, Jozef Klučár, Štefan Chrupka, Milan Šurina

Zdroje:
Pohrebná služba IVOS, Pohrebničníctvo ECKER

malacký hlas
č. 7 vyjde 14. apríla

Svoje tipy, námety a pripomienky nám môžete napísať na **malackyhlas@malacky.sk**.

Ďakujeme.

CHCETE UROBIŤ NIEČO PRE SEBA A NEZOSTAŤ PASÍVNY?

PRÍDTE SI OTESTOVAŤ A TRÉNOVAŤ SVOJU PAMAŤ NA KOGNITÍVNYCH TRÉNINGOCH!

Vhodné najmä pre ľudí v seniorskom veku
Pracujeme aj online formou

Bližšie informácie na: **+421 902 169 185**
Moj psychológ, s.r.o.
Mierové nám.12
901 01 Malacky

Mgr. Petra Brandoburová, PhD.
Mgr. Michaela Konečná

Platená inzercia. Redakcia nezodpovedá za jej obsah.

Karate dó – cesta prázdnej ruky

Bojové umenie karate má dlhú a zaujímavú históriu. Vzniklo o ňom veľa kníh a filmov. Možno aj pod ich vplyvom sa oddielu Karate TJ Strojár Malacky darí počas jeho vyše 40-ročnej existencie. Niečo z histórie a zákulisia karate prezradil hlavný tréner skupiny GOJU RYU Štefan Polák. Dnes uverejňujeme prvú časť rozhovoru.

Ako sa to všetko začalo?
Začínal som ako veľa 14-ročných chalanov v posilňovni a pod vplyvom akčných filmov som sa zatúlal aj do telocvične TJ Strojár. Tréningy karate vtedy viedol Milan Merc, ktorý čerpal z toho, čo sa naučil v Slávií SVŠT Bratislava. Asistovali mu najmä Stano Kotor a Peter Spusta. Z dnešného pohľadu v tom bolo viac nadšenia ako techniky. Lekári na pohotovosti v malackej nemocnici mali často s karatistami prácu navyiac. Krv bola na tréningoch bežná a dokonca aj súboje v okolitých dedinách mali skôr atmosféru gladiátorskej arény.

Neskôr nás technicky posunul Miroslav Faga, ktorý bol v Malackách na vojskovej službe. V tejto súvislosti musím spomenúť prínos prvého skúšobného komisára, pána Kováčika z Trnavy, a Pavla Dubčeka, slovenskej legendy v karate a svojho času lekára v malackej nemocnici. Zásadným bodom pre rozvoj oddielu bol začiatok spolupráce s bývalým úspešným

pretekárom a reprezentačným trénerom Kyoshi Rastislavom Mrázom. Kyoshi je japonský titul „samuraj-učiteľ“, ktorý nosí mimo Japonska iba 5 ľudí na svete. Vďaka našim spoločným záhoráckym koreňom sme si sadli a trénujeme spolu už dve desaťročia.

vstúpíte do sveta informácií a zábavy. V minulosti sme pre veľký záujem detí a mládeže museli robiť aj výber na základe vstupných testov. Neskôr sme cez fyzicky náročné tréningy robili filter, ktorým prešli iba tí najperspektívnejší. V posledných rokoch je záujem neporovnateľne menší a telocvična je už po niekoľkých týždňoch od naboru polo-prázdna.

Už vo svojich začiatkoch ste zaznamenali úspechy...

Patril som k nastupujúcej druhej generácii v oddiele. Pri všetkej skromnosti môžem povedať, že aj najúspešnejšej. Už ako dorastenec som získal titul majstra Slovenska. Šampiánkou republiky sa v tom čase stala aj **Ade-la Dobrovodská**. Ďalšie cenné medaily priniesli **Jaroslav Hanzlík, Marián Strelecký, Juraj Držka, Olga Mravíková, Tamara Julenyiová, Ivan Sivák** a ďalší. Veľká sláva bola, keď sme vyhrali turnaj družstiev v Malackách, a to sa vtedy v hale Malina stretli silné tímy z celého Západoslovenského kraja. Športové úspechy sme mali aj neskôr. V žiackych kategóriách sa v roku 2016 **Katka Nemčíková** stala majsterkou Slovenska v cvičeniach kata (zostava techník simulujúca boj so súperom) a v roku 2019 získal republikový titul v kumite (zápas so súperom) **Eugen Král**. Eugen sa vďaka svojej dlhodobej vysokej športovej výkonnosti (spolu získal 18 medailí) dostal aj do reprezentácie Slovenskej republiky. Boli to ale skôr úspechy jednotlivcov s maximálnou podporou nadšených rodičov.

Trénujem deti dlhé roky a myslím si, že každoročne klesá ich fyzická aj mentálna kondícia. Majú problémy so silou, základnými cvikmi a vytrvalosťou. Samozrejme, češť výnimkám. Na tréningoch sa venujeme aj znižovaniu prahu citlivosti, respektíve bolesti. Jednoducho, ak chce byť niekto v zápase sebavedomý a úspešný, musí byť fyzicky, psychicky aj technicky pripravený. Teda aj odolný voči súperovmu útoku a menej vnímavý k vlastnej bolesti. V zápase sa nedá schovať za výkon kolektívu. Preto svojich zverencov učím vnímať súperove údery ako láskavé upozornenia na ich vlastné nedostatky.

Za závažné považujem aj to, že väčšina detí má problém dlhodobu na sebe húževnato pracovať. Vysvetľujem im, že ľudské telo evolučne funguje v prispôbovaní sa, teda že s fyzickou záťažou rastie kondícia a naopak. Takže utrpenie napríklad pri klikoch na pästiach má okrem návčiku správneho držania ruky pri údere pre nich aj svoj ďalší zmysel.

Čo pre vás znamená karate?

Karate dó je historický názov a symbolizuje obranu alebo útok holými rukami. Vieže sa na časy, keď na japonskom ostrove Okinava bolo zakázané nosiť zbrane a jeho obyvatelia sa mu

seli naučiť bojovať holými rukami. Chodili sa učiť k majstrom do Číny a po návrate svoje poznatky generačne odovzdávali. To trvá dodnes. Karate znamená v preklade prázdna ruka – ja by som k tomu však dodal, že plná myseľ. Čím hlbšie sa ponáram do techník starých majstrov a ich detailov, tým viac žasnem nad ich vedomosťami z anatómie či biomechaniky. Dó znamená cesta. Čiže karate dó je nekonečná cesta sebazdokonaľovania.

Pokračovanie v ďalšom vydaní Malackého hlasu.

Text a foto: Karate klub TJ Strojár

Š. Polák na fotografii v japonských novinách.

Telocvične zívajú prázdnotou. Ako vyzerá telocvik počas pandémie?

V škole sa žiaci oboznamujú s mnohými predmetmi, ktoré sa viac či menej kvalitne dokážu naučiť aj na diaľku, čiže online. Slovenský jazyk, matematika, dejepis či biológia sa síce najefektívnejšie učia prezenčne, no ide to aj dištančne. Ale čo s telocvikom? Hrať vybíjanú, skákať do výšky, do diaľky či šprintovať online? Ako vyzerá telesná výchova v čase pandémie? Čo sa deje so športom u detí? Spýtali sme sa malackých pedagógov, ktorí učia telesnú výchovu.

Na hodiny telesnej výchovy sa väčšina z nás v žiackych rokoch tešila. Bola vždy príjemným sprestrením dňa v škole. Jediná hodina, keď nebolo treba sedieť, ale dalo sa behať a hrať, teda robiť to, za čo sa zvyčajne dostávajú poznámky. Doba sa však zmenila a pri telesnej výchove to platí dvojnásobne. „Vzťah detí k športovaniu a telesnej výchove sa zhoršoval ešte pred pandemiou. Svedčí o tom fakt, že kedysi si mohli jednotlivé športové kluby športovcov spomedzi detí vyberať, dnes musia robiť tréneri nábor detí,“ hovorí učiteľ telesnej výchovy zo ZŠ Dr. J. Dére Anton Pašteka. „Chyby sú aj na strane rodičov, mnohí podporujú nezujem svojich detí športovať rôznymi ospravedlneniami, len aby nemuseli na telesnú cvičiť.“

Petr Filip zo ZŠ Záhorácka tvrdí: čím menšie deti, tým väčší záujem o šport a pohyb. „Pred pandemiou radi cvičili žiaci 1. až 6. ročníka, u nich bol vzťah k telesnej výchove veľmi pozitívny. Od 7. ročníka sa ich vzťah k telocviku menil k horšiemu.“

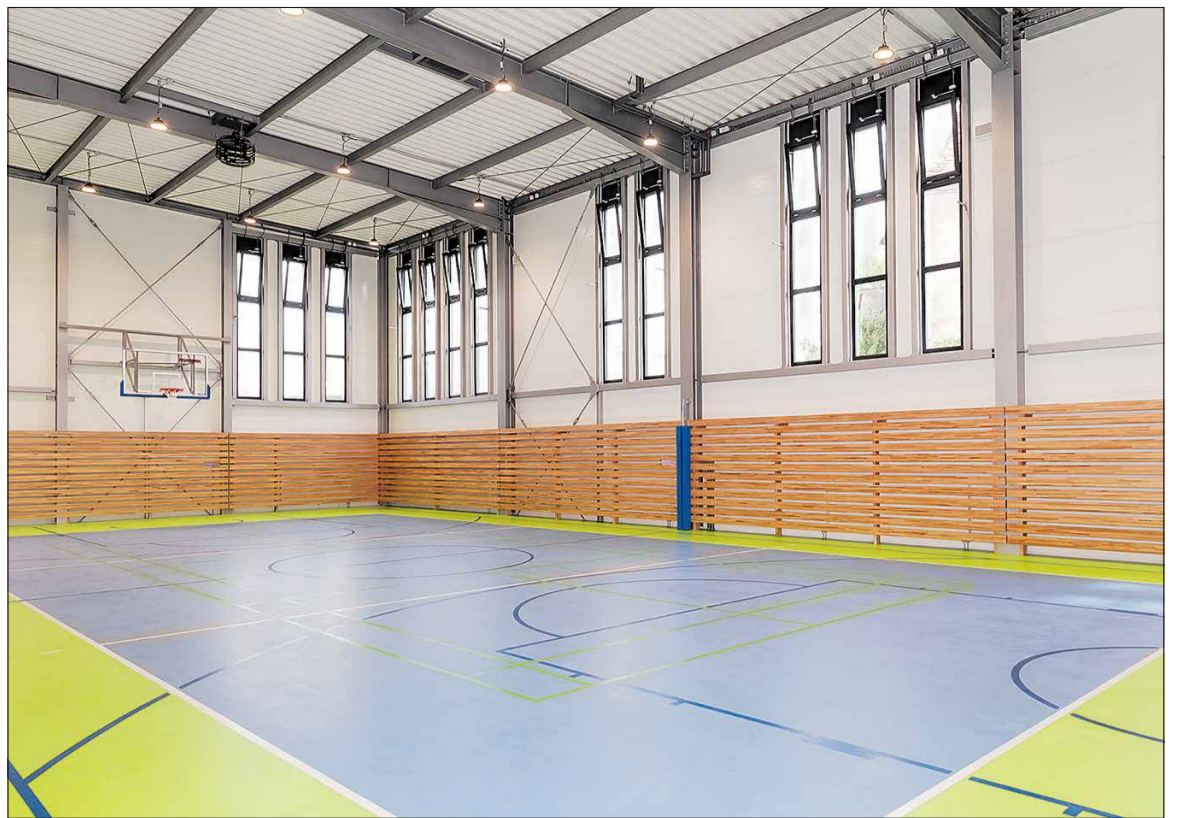
Riaditeľ ZŠ Štúrova a tréner hádzanárok Strojára Malacký Dušan Šuster má podobné skúsenosti: „Pohyb je pre deti prirodzený, takže pozitívne sa k telocviku stavajú najmladšie ročníky. Čo sa týka starších, pri nich je potrebné ich zaujať a vytvoriť návyk na športové ak-

tivity. Bez toho je s nástupom puberty chuť hýbať sa stále menšia,“ vysvetľuje.

Podľa Vladimíra Handla zo ZŠ Záhorácka je problematické postavenie telesnej výchovy v rámci systému výučby, čo sa prejavovalo ešte pred prepuknutím pandémie koronavírusu. „Dve hodiny telesnej výchovy, z ktorých je prakticky odcvičených bez prezliekania a rozcvičky tridsať minút, je veľmi málo. Telesná výchova a telocvikári sú často posledným bodom záujmu na školách. Ak sa nebudú telesná výchova a jej učiteľia brať rovnako vážne ako učiteľia ostatných predmetov, nedokážeme zmeniť prístup detí k športovaniu. A ten začína byť biedny už pred pandemiou. Ak štát nezvýši počet hodín telesnej výchovy a nepostaví ju na rovnú s ostatnými predmetmi, nebude to mať príliš význam a každý si bude robiť šport len sám pre seba. Čo je horšie, športujúcich detí bude stále menej,“ priznal V. Handl.

Deti v škole cvičiť nenájdete

Hoci sa aspoň I. stupeň základných škôl vrátil naspäť do lavíc, telesná výchova v súčasnosti prakticky neexistuje. „Počas pandémie telesnú nevyučujeme žiadnym spôsobom. Telocvik nemajú ani žiaci I. stupňa, ktorí chodia prezenčne do školy. Jediný pohyb majú v rámci vychádzok a činností v družine,“ zhod-

notil súčasnú situáciu A. Pašteka.

Rovnako situáciu vidí aj D. Šuster: „Telesná výchova, žiaľ, počas pandémie trpí. Je to veľký problém najmä v zime, keďže v telocvični je zakázané športovať a v chlade sa nedá chodiť von. S nástupom jarného počasia chceme cvičiť aspoň vonku.“

„Telesnú výchovu nevyučujeme, žiaci boli klasifikovaní len slovné – absolvovali,“ dodal k aktuálnej situácii P. Filip. „Keďže sa telesná výchova nevyučuje, my sme len v družine. Je to celkom nepríjemné, pretože družina je otvorená do pol piatej a po piatej by sme museli atletiku trénovať vonku, v lese. To je aktuálne nemožné, býva skoro tma, a tak máme, žiaľ, zrušenú aj atletiku. Tréningy sme zvyčajne mali po vyučovaní,“ hovorí V. Handl, ktorý sa spolu s P. Filipom okrem telocvikú venuje aj výchove a trénovaniu mladých atlétov v AC Malacký.

Pedagógovia varujú pred zdravotnými následkami

Dlhá odmlka od športovania na telesnej výchove deťom na zdraví určite nepridá. Pedagógovia sa na tom zhodujú. „Táto situácia môže podstatne ovplyvniť zdravie žiakov, a to najmä, ak sa nehybu ani doma s rodičmi, nechodia na prechádzky alebo s nimi necvičia doma,“ konštatuje A. Pašteka. „Tak ako sa u školopovinných detí odrazí dištančné vzdelávanie na kvalite nadobudnutých vedomostí, aj výpadok plnohodnotnej výučby telesnej a športovej výchovy sa prejaví na pracovných návykoch, telesnej hmotnosti, úrovni kondičných schopností a psychickom zdraví detí,“ povedal o možných efektoch dlhého obdobia bez pohybu P. Filip. Dištančné vzdelávanie ostatných predmetov nie je natoľko efektívne ako prezenčné, no vyučovanie telocvikú na diaľku je úplne nemožné. D. Šuster rovnako varuje pred tým, že fyzická výkonnosť žiakov klesne, no čo je horšie, dlhodobá športová nečinnosť sa môže prejavovať aj na ich zdraví.

Tréning bez cieľa

V. Handl a P. Filip ako tréneri vedú malackú atletickú mládež. Aktuálna situácia ovplyvnila aj tých žiakov, ktorí sa venovali športu aj mimo telocvikú. „Pre športujúce deti je toto obdobie veľmi frustrujúce. Je to nepredstaviteľné, keď má športovec trénovať každý deň, cvičiť, aby sa udržal vo forme, ale nečakajú ho žiadne preteky, žiadne zápasy. Oni ani nevedia, ako na tom sú. Za rok sa dá niekam posunúť, ale bez súťaží je nezistiteľné, ako športovec napreduje. Toto obdobie pretrpia len psychicky silní jedinci,“ konštatuje V. Handl a dodáva: „Športovci opúšťajú športové kluby. Len mne po výpadkoch v sezónach a po zrušení niekoľkých podujatí odišla polovica členov, kolegom takisto. V atletike je rok či rok a pol bez pretekov veľmi veľa a niektorí toto obdobie, žiaľ, zažili. Myslím si, že deti si odvyknú od súťažného športu a budeme radi, ak zostanú aspoň pri tom rekreačnom. Veľkým lákadlom je totiž domáce pohodlie a počítač.“

Nestrácať optimizmus

Atletický tréner a učiteľ P. Filip vidí svetlú budúcnosť: „Aj keď nie všetky deti, väčšina z nich sa k pravidelnému športovaniu vráti. Budú však na to potrebovať najmä viac času, pochopenia a trpezlivosti zo strany rodičov i učiteľov.“ Podobný názor má aj V. Handl: „Podľa mňa sa deti k športu vrátia, aj preto, že ich budú posielajú rodičia. Už teraz najmä malých posielajú na tréningy, aby sa mohli trochu hýbať. U starších, ktorí sú už v puberte, to bude podstatne ťažšie. Tí si jednoducho odvyknú.“

Podľa aktuálneho Covid semaforu je kolektívny šport aj v exteriéri stále zakázaný. Športovať sa dá iba v exteriéri a individuálne. Skorý návrat telesnej výchovy do škôl si želajú nielen učiteľia, ale podľa ich slov aj samotné deti, ktorým pohyb chýba. Veríme, že sa im toto pranie čím skôr splní.

Text: M. Binčík,
foto: S. Osuský

Krajčír sa presadil proti Košiciam a Prešovu

Hádzanárovi Strojára Malacký **Jakub Krajčír**, ktorý počas koronavírusovej prestávky v I. lige hosťuje v extraligových Nových Zámkoch, sa v posledných dvoch zápasoch základnej časti strelecky presadil. Najskôr prispel dvoma gólmi k domácej výhre nad HK Košice 32:30, o týždeň neskôr Novozámčania vycestovali na východ Slovenska, kde na nich čakal favorit súťaže Tatran Prešov. Pri prehre 28:39 zaznamenal opäť dva góly.

Novým Zámkom sa v posledných kolách základnej časti nepodarilo zachrániť svoje postavenie v najlepšej štvorici, a tak si v tomto extraligovom ročníku o medaily nezahrajú. Prehra v Prešove ich odsunula na 6. miesto, iba o bod za štvrtým HK Košice.

Prvá liga so Strojárom by v tomto čase bola v nadstavbe, osud jej sezóny je viac než neistý.

-mb-

Čeřovský v nominácii na finále kvalifikácie

Futsalista majstrovského Lučenca, ktorý s týmto športom začína v Malackách, Daniel Čeřovský, nechýba v reprezentačnom výbere na posledné dva zápasy kvalifikácie o EURO 2022. Slováci sa najskôr predstavia vo štvrtok 8. apríla v Leviciach proti lídrovi skupiny Azerbajdžanu (16.00 h, naživo na Dvojke), potom vycestujú do Kišiniova na zápas proti Moldavsku v utorok 13. apríla.

-mb-

Burnazovič s prvými štartmi za Slovensko

Bývalý hádzanárovi Strojára Malacký, v súčasnosti hráč extraligovej Považskej Bystrice Anur Burnazovič má za sebou prvé dva oficiálne zápasy za slovenskú reprezentáciu. V rámci dvojzápasu EHF Euro Cupu podľahli naši Maďarsku 15:30 a 26:36.

Výhra Slovenska by bola prekvapením, pretože na nedávnych majstrovstvách sveta skončili Maďari na piatom mieste. Rodák zo Sarajeva Burnazovič sa svojho premiérového reprezentačného gólu zatiaľ nedočkal.

-mb-

foto: Slovenský zväz hádzanej

